SAMAEL AUN WEOR

Το Βιβλίο των Νεκρών

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μολονότι καταλήγει να φαίνεται παράδοξο, όλοι θα πρέπει να συμφωνήσουμε, χωρίς αμφιβολία, ότι το πιο φοβερό αίνιγμα της ζωής είναι, ακριβώς, το μέγα άγνωστο που εγείρει την πιθανότητα των μετά θάνατο καταστάσεων, καθώς και των εσώτερων διαδικασιών τους.

Σ' όλους τους γνωστούς πολιτισμούς και από τις πιο μακρινές εποχές, το μυστήριο του θανάτου υπήρξε και συνεχίζει να είναι, αυτό που περισσότερο φοβίζει τον άνθρωπο.

Στην αιώνια ερώτηση του αν θα υπάρχει ζωή πιο πέρα από το θάνατο, βρίσκουμε στον όχλο δύο κλασικές απαντήσεις:

– Ο σκεπτικιστής θα πει: "Όχι, εγώ δεν πιστεύω. Κανείς δεν επέστρεψε από τον τάφο για να το διηγηθεί".

– Και ο πιστός, αισθανόμενος φαινομενικά σίγουρος για τη θρησκεία του, θα σχολιάσει: "Μα βέβαια!, πρέπει να υπάρχει και κάτι ακόμα απ' αυτή τη ζωή".

Το θέμα είναι ότι κανείς από τους δύο δεν γνωρίζει ποια είναι η πραγματικότητα του τόσο ακανθώδους προβλήματος.

Η Επιστήμη, η Ανθρωπολογία, η Φιλοσοφία και πρόσφατα, η Παραψυχολογία, ενδιαφερόμενες να βρουν μια έγκυρη λύση στο πρόβλημα δεν εφείσθησαν προσπάθειες ούτε μέσα για να προωθήσουν την ερευνά τους.

Δυστυχώς, η επίτευξη μιας από κοινού συμφωνίας, που να περιλαμβάνει ακόμη και τη σκοπιά που υποστηρίζει η θρησκεία, δεν έχει γίνει δυ-

νατή μέχρι στιγμής.

Προς βοήθεια μας, δύο βασικά σε υλικό βιβλία έφθασαν έως εμάς, γεμάτα από Σοφία, που προκαλούν σύγχύση στους σκεπτικιστές και ενθαρρύνει τους επιστήμονες. Αναφερόμαστε στη "ΘΙΒΕΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ", γνωστό σαν "ΤΟ ΜΠΑΡΤΟ ΤΟΝΤΟΛ", και στην "ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΒΙΒΛΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ".

Σ' αυτά δείχνονται οι εντολές που πρέπει να ακολουθούνται για να βοηθάμε ώστε οι Ψυχές των αποσαρκωμένων να μην παρεκκλίνουν στον άλλο κόσμο.

Απ' την άλλη πλευρά, οι εμπειρίες που διηγούνται τα άτομα εκείνα που αφού είχαν δηλωθεί κλινικώς νεκρά, επέστρεψαν στη ζωή και η επιστημονική επαλήθευση ορισμένων γνωστών περιπτώσεων επανενσαρκωμένων ατόμων, μας επιτρέπει να βεβαιώσουμε, σαν αποδεδειγμένο γεγονός, ότι το θάνατο τον ακολουθεί αναπόφευκτα η ζωή.

Το σωστό, απ' τη δική μας μεριά, θα ήταν να ζήσουμε με την ίδια μας τη σάρκα αυτό το βαθύ μυστήριο. Για να πειραματιστούμε και να γνωρίσουμε τις διαδικασίες που διέπουν το θάνατο δεν είναι αναγκαίο να περάσουμε από τον ίδιο το θάνατο όπως κάποιος θα μπορούσε να υποθέσει.

Το πέπλο της Ίσιδας που αποκρύπτει όλα τα αινίγματα, πέφτει γινόμενο κουρέλια στα πόδια αυτού που διέσχισε το μονοπάτι της Γνώσης. Αυτή είναι η περίπτωση του Δρ. Σαμαέλ Αούν Βεόρ, ιδρυτή της Γνωστικής Ανθρωπολογίας.

Σ' αυτό το μικρό έργο, ο συγγραφέας μας δείχνει τον καρπό της απευθείας ερευνάς του στους Ανώτερους Κόσμους της Φύσης, με την ακρίβεια, σαφήνεια και συνθετικότητα που πάντα τον χαρακτήριζαν, για το καλό όλης της ανθρωπότητας.

Με την ιδιότητα του Αβατάρα του Υδροχόου, μας προσκαλεί, σ' όλα τα έργα του, σ' έναν εσώτερο στοχασμό και σε μια θεωρητικο-πρακτική συμμετοχή αυτών των υπερβατικών Γνωστικών Σπουδών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Κατά την πορεία της ύπαρξης, ρέουν διαφορετικοί τύποι ενέργειας στον ανθρώπινο οργανισμό. Κάθε τύπος ενέργειας έχει το δικό του σύστημα δράσης, κάθε τύπος ενέργειας εκδηλώνεται στον καιρό του. Στους τεσσερισήμισι μήνες από τη σύλληψη εκδηλώνεται η κινητήρια και μυϊκή δύναμη, και αυτό σχετίζεται με τη γέννηση της αναπνευστικής και πνευμονικής λειτουργίας. Στους δέκα και μισό μήνες, η ανάπτυξη, με τους θαυμάσιους μεταβολισμούς της και τους συνδετικούς της ιστούς. Μεταξύ του δεύτερου και τρίτου χρόνου του παιδιού, κλείνει η πρόσθια πηγή των νεογέννητων παιδιών, σχηματίζοντας έτσι, εκ των πραγμάτων, τέλεια, το εγκεφαλονωτιαίο σύστημα.

Κατά τα επτά πρώτα χρόνια, σχηματίζεται η ανθρώπινη προσωπικότητα. Στα 14 χρόνια εμφανίζεται η προσωπική ενέργεια να ρέει κατακλυσμικά στο συμπαθητικό νευρικό σύστημα. Στα 35 χρόνια εμφανίζεται το σεξ με την υπερβατική του μορφή δημιουργικής συγκίνησης. Είναι όταν φθάνουμε σ' αυτήν την ηλικία που μπορούμε να κατασκευάσουμε αυτό που ονομάζεται Ψυχή. Ο κανονικός άνθρωπος δεν έχει Ψυχή, ή να το πούμε καλύτερα, ούτε είναι ακόμη Άνθρωπος, ούτε έχει Ψυχή.

Το διανοητικό ζώο, που λανθασμένα ονομάζεται κανονικός άνθρωπος, είναι μια μηχανή που ελέγχεται από τη λεγεώνα του Εγώ, αυτό είναι πολυπληθές. "Πρέπει να διαβάσω ένα βιβλίο", λέει η διανοητική λειτουργία, "πηγαίνω σ' έναν ποδοσφαιρικό αγώνα" λέει η κινητική λειτουργία, "πεινάω, δεν θα πάω πουθενά" δηλώνει η πέψη, "προτιμώ να

πάω κάπου μια γυναίκα" δηλώνει το περιπαθές εγώ, κλπ. κλπ. Όλα αυτά τα Εγώ τσακώνονται μεταξύ τους. Το Εγώ που τώρα ορκίζεται στη Γνώση, αντικαθίσταται από άλλο που μισεί τη Γνώση. Το Εγώ που σήμερα λατρεύει μια γυναίκα αντικαθίσταται μετά από άλλο που τη σιχαίνεται.

Μόνο κατασκευάζοντας την Ψυχή εγκαθιστούμε μια μόνιμη αρχή Συνείδησης μέσα σ' εμάς τους ίδιους. Εκείνος που έχει Ψυχή ζει συνειδητά μετά το θάνατο. Η Ψυχή μπορεί να δημιουργηθεί με τη συσσώρευση των πιο λεπτών ενεργειών που παράγει ο οργανισμός, και των αποκρυσταλλώσεων τους, διαμέσου υπέρτατων προσπαθειών για να γίνεται ολοκληρωτικά και οριστικά αυτο-συνείδητη. Δυστυχώς, το διανοητικό ζώο που ονομάζεται άνθρωπος, σπαταλάει αδέξια αυτές τις ενέργειες σε ορέξεις, φόβους θυμό, μίσος, φθόνο, πάθη, ζήλιες, κλπ. κλπ.

Είναι επείγον να δημιουργούμε τη Συνειδητή Θέληση, είναι απαραίτητο να υποβάλλουμε τις σκέψεις και πράξεις μας σε Εσωτερική Κρίση. Μόνο έτσι μπορούμε να δημιουργούμε αυτό που ονομάζεται Ψυχή. Χρειαζόμαστε να Αυτό-γνωριστούμε βαθειά για να δημιουργήσουμε την Ψυχή.

Η ΑΚΤΙΝΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η ακτίνα του θανάτου ελαττώνει τον ονομαζόμενο άνθρωπο σε μια απλή μοριακή πεμπτουσία, έτσι όπως ένας τόνος άνθη μπορεί να ελαττωθεί σε μια απλή σταγόνα αρωματικού μύρου.

Η ενέργεια του θανάτου, όντας τόσο ισχυρή, καταστρέφει ολότελα τον ανθρώπινο οργανισμό. Είναι ένα ρεύμα τόσο υψηλότατης τάσης, που αναπόφευκτα καταστρέφει τον οργανισμό όταν φθάνει να κυκλοφορεί διαμέσου του. Έτσι όπως ένας κεραυνός μπορεί να κομματιάσει ένα δένδρο, έτσι επίσης η Ακτίνα του Θανάτου ελαττώνει σε στάχτες το ανθρώπινο σώμα· είναι ο μοναδικός τύπος ενέργειας που ο οργανι-

σμός δεν μπορεί να αντέξει. Αυτή η ακτίνα συνδέει το θάνατο με τη σύλληψη· τα δύο αντίθετα εφάπτονται.

Όταν η ουσία διαχωρίζεται από το σώμα, κάτω απ' το φοβερό κτύπημα της Ακτίνας του Θανάτου, παράγεται μια τρομακτική ηλεκτρική τάση σύμφωνα με μια νότα-κλειδί, αξιωματικό αποτέλεσμα του οποίου είναι η κίνηση και ο συνδυασμός των καθοριστικών ΓΟΝΙΔΙΩΝ του μελλοντικού φυσικού σώματος.

Έτσι είναι πως τα λεπτά συστατικά του γόνιμου αυγού παίρνουν την κατάλληλη διάταξη έχοντας για βάση την ηλεκτρική τάση και τη νότα-κλειδί του Θανάτου.

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ

Δύο πράγματα πηγαίνουν στο μνήμα: το πρώτο είναι το Φυσικό Σώμα, το δεύτερο είναι η Ανθρώπινη Προσωπικότητα. Αυτή η τελευταία, όπως ήδη είπαμε, σχηματίζεται κατά τα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας και ισχυροποιείται με τις εμπειρίες.

Πότε, πότε η Προσωπικότητα περιφέρεται στο κοιμητήριο· άλλοτε πάλι, βγαίνει από το μνήμα όταν την επισκέπτονται οι πενθούντες και της φέρνουν λουλούδια. Αλλά, λίγο, λίγο η προσωπικότητα αποσυντίθεται. Η προσωπικότητα είναι ενεργητική και ατομική. Η προσωπικότητα είναι φθαρτή. Δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα του μακαρίτη, αυτή είναι θνητή.

Η προσωπικότητα δεν επανενσαρκώνεται. Η προσωπικότητα είναι κόρη του καιρού της και πεθαίνει στον καιρό της. Εκείνη που συνεχίζει είναι η ουσία, δηλαδή, το φάντασμα του νεκρού. Μέσα σ' αυτό το φάντασμα εκτυλίσσεται το επανενσαρκωνόμενο ΕΓΩ, το "Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ".

Αυτό το τελευταίο είναι λεγεώνα διαβόλων που συνεχίζουν. Είναι σφάλμα να διχαζόμαστε μεταξύ των δύο ΕΓΩ, ενός Κατώτερου τύπου

και ενός Ανώτερου τύπου. Το ΕΓΩ είναι ΛΕΓΕΩΝΑ ΔΙΑΒΟΛΩΝ που αναπτύσσονται μέσα σ' εμάς τους ίδιους· αυτό είναι όλο.

Πολλά λέγονται στην απόκρυφη λογοτεχνία γύρω απ' το ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΓΩ, το ΘΕΪΚΟ ΕΓΩ, αλλά καταλήγει ότι αυτό το ΑΝΩΤΕΡΟ ΕΓΩ δεν είναι τέτοιο ΕΓΩ. Η ΥΨΙΣΤΗ ΘΕΟΤΗΤΑ υπερβαίνει κάθε ΕΓΩΪΚΟΤΗΤΑ. Εκείνο που δεν έχει βέβηλο όνομα είναι το ΕΙΝΑΙ, ο ΕΣΩΤΕΡΟΣ.

Η ΟΥΣΙΑ είναι μοριακή· η ουσία, το φάντασμα του νεκρού, ζει κανονικά στο μοριακό κόσμο. Έτσι λοιπόν, πεθαίνοντας βγαίνουμε από τον Κυτταρικό Κόσμο και εισερχόμαστε στο Μοριακό Κόσμο, χρησιμοποιούμε ένα μοριακό σώμα.

Η "ΘΙΒΕΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ" λέει κυριολεκτικά το ακόλουθο: "Ω! ευγενή από γέννα ...το παρόν σου σώμα, όντας ένα σώμα επιθυμίας ...δεν είναι ένα σώμα από χονδροειδές υλικό, έτσι που εσύ έχεις τη δύναμη να διαπερνάς οποιαδήποτε πέτρινη μάζα, λόφους, βράχια, χώμα, σπίτια και το ίδιο το Όρος Μερού, χωρίς να βρίσκεις εμπόδιο ...Είσαι τώρα κάτοχος της ισχύος των θαυμάσιων πράξεων, η οποία, παρόλα αυτά,δεν είναι καρπός κάποιου Σαμαδί, αλλά της δύναμης που έρχεται σε σένα φυσικά ... Εσύ μπορείς, στιγμιαία, να φθάσεις σ' οποιοδήποτε τόπο επιθυμείς· έχεις τη δύναμη να φθάσεις εκεί σε λιγότερο χρόνο απ'αυτόν που χρειάζεται ένας άνθρωπος να ανοίξει και να κλείσει το χέρι. Αυτές τις ποίκιλλες δυνάμεις συγκινητικής ανατριχίλας και αλλαγής μορφής μην τις επιθυμείτε, μην τις επιθυμείτε".

ΤΟ ΖΩΤΙΚΟ ΣΩΜΑ

Στον ανθρώπινο οργανισμό υπάρχει ένα θερμοηλεκτρικό-μαγνητικό σώμα. Αυτό είναι το Ζωτικό Σώμα. Αυτό το σώμα είναι η έδρα της οργανικής ζωής. Κανένας οργανισμός δεν θα μπορούσε να ζει χωρίς το Ζωτικό Σώμα. Κάθε άτομο του Ζωτικού Σώματος διεισδύει μέσα σε κάθε άτομο του φυσικού σώματος για να το κάνει να δονείται εντατικά.

Όλα τα χημικά, φυσιολογικά, και βιολογικά φαινόμενα, κάθε φαινόμενο αντίληψης, κάθε μεταβολική αντίδραση κάθε δράση των θερμίδων, κλπ., έχουν τη βάση τους στο Ζωτικό Σώμα.

Αυτό το σώμα είναι, πραγματικά, το ανώτερο τμήμα του φυσικού σώματος, το Τετραδιαστατικό σώμα. Κατά την τελευταία στιγμή της ζωής, αυτό το σώμα διαφεύγει από το φυσικό οργανισμό. Το Ζωτικό Σώμα δεν εισέρχεται στο μνήμα. Το Ζωτικό σώμα αιωρείται κοντά στο μνήμα και αποσυντίθεται αργά, αργά καθώς αποσυντίθεται το πτώμα. Στο μνήμα εισέρχονται μόνο το πτώμα και η προσωπικότητα του πεθαμένου. Το Ζωτικό σώμα έχει περισσότερη πραγματικότητα από το Φυσικό Σώμα. Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι κάθε 7 χρόνια αλλάζει ολότελα το Φυσικό Σώμα και δεν παραμένει ούτε καν ένα παλιό άτομο αυτού. Εντούτοις, το Ζωτικό Σώμα δεν αλλάζει. Εμπεριέχονται όλα τα άτομα της παιδικής εφηβείας, της νεότητας, της ωριμότητας, και του έσχατου γήρατος. Το Φυσικό σώμα ανήκει στον κόσμο των τριών διαστάσεων, το Ζωτικό Σώμα είναι το σώμα της Τέταρτης Διάστασης.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Τα φαντάσματα των πεθαμένων ζουν στην πέμπτη Διάσταση, αυτή είναι η ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ. Το μήκος, το πλάτος και το ύψος, σχηματίζουν τις τρεις διαστάσεις του μοριακού κόσμου. Ο Χρόνος είναι η Τέταρτη Διάσταση· η Αιωνιότητα, η πέμπτη· κι εκείνο που βρίσκεται πιο πέρα απ' την Αιωνιότητα και το Χρόνο, αντιστοιχεί στην Έκτη Διάσταση.

Πραγματικά, η απελευθέρωση αρχίζει στην Έκτη Διάσταση, τον κόσμο του θεϊκού Πνεύματος, που είναι ο Ηλεκτρονικός Κόσμος, ο κόσμος της Έκτης Διάστασης. Το καθετί που πεθαίνει, εισέρχεται στην Πέμπτη Διάσταση. Η Αιωνιότητα ανοίγεται για να καταβροχθίσει τους πεθαμένους και μετά τους εξωθεί από τους κόλπους της για να τους επιστρέψει στον κόσμο του χρόνου και της φυσικής μορφής. Οι πεθαμένοι είναι εξόριστοι της Αιωνιότητας επειδή δεν κατέχουν ακόμη το

ΕΙΝΑΙ. Μόνο εκείνοι που κατέχουν το ΕΙΝΑΙ μπορούν να ζουν στην Αιωνιότητα. Το ΕΙΝΑΙ είναι ο ΙΝΤΙΜΟ, το ΠΝΕΥΜΑ.

Είναι αναγκαίο να δουλεύει κάποιος πρώτα με τη μοριακή ύλη για να κατασκευάζει την Ψυχή· μετά, να ραφινάρει την ενέργεια αυτής της Ψυχής σ' έναν υψηλότερο βαθμό, για να κατασκευάζει το Πνεύμα. Πρέπει να μετατρέπουμε τη μοριακή ύλη σε ηλεκτρονική και να διασπούμε το άτομο, για να ν' απελευθερώνουμε την Ιερή Φωτιά που μας μετατρέπει σε θεϊκά Πνεύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Η σύγχρονη θετικιστική φιλοσοφία θεμελιώνεται στην ύπαρξη της ύλης (Υλισμός) και της ενέργειας. Πολλά έχουν λεχθεί σχετικά με τη δύναμη και την ύλη, αλλ' αυτές συνεχίζουν, σε πείσμα όλων των θεωριών, όντας οι άγνωστοι Χ και Ψ. Οι αντιδραστικοί οπαδοί της θετικιστικής φιλοσοφίας, ζουν προσπαθώντας πάντα να ορίσουν τη μία μέσω της άλλης· είναι γελοίο, τρομακτικά γελοίο, να ορίζεις το άγνωστο δια του αγνώστου.

Η υλιστική φιλοσοφία λέει: "Ύλη είναι εκείνο στο οποίο διεκπεραιώνονται οι αλλαγές που ονομάζονται κινήσεις· και κινήσεις είναι εκείνες οι αλλαγές που διεκπεραιώνονται στην ύλη". Αυτή είναι η ταυτότητα του άγνωστου, Χ ίσον Ψ, και Ψ ίσον Χ. Ολοκληρωτική άγνοια φαύλος κύκλος και παράλογος. Στη πραγματικότητα κανείς δεν είδε την ύλη, ούτε την ενέργεια. Το ανθρώπινο ον αντιλαμβάνεται μόνο φαινόμενα, πράγματα, μορφές, εικόνες, κλπ.· ποτέ δεν είδαμε τις ουσίες των πραγμάτων. Μία δεδομένη ουσία, δεν είναι ακριβώς ύλη, αλλά ξύλο, χαλκός, κασσίτερος, πέτρα, κλπ.· ούτε έχουμε δει ποτέ την ενέργεια διαχωρισμένη απ' την κίνηση. Ποτέ δεν έχουμε δει την ύλη διαχωρισμένη από τις μορφές και τα αντικείμενα.

Μία χούφτα χώμα έχει μια καθορισμένη μορφή· ένα άγαλμα έχει μια καθορισμένη μορφή· ο πλανήτης Γη έχει μια καθορισμένη μορφή, κλπ. κλπ.

Πραγματικά, αυτό που ονομάζεται Ύλη είναι μόνο μία αντίληψη τόσο αφηρημένη όπως η ομορφιά, η αγαθότητα, η αξία, η εργασία· κανείς

δεν είναι ικανός να βλέπει την ίδια την ουσία των πραγμάτων αυτή καθαυτή. Ουδείς γνωρίζει το "ΠΡΑΓΜΑ ΑΥΤΟ ΚΑΘΕΑΥΤΟ".

Βλέπουμε τη φυσική εικόνα του ανθρώπου, αλλά δεν βλέπουμε το πράγμα αυτό καθεαυτό, το σώμα του ανθρώπου αυτό καθεαυτό. Μόνο αναπτύσσοντας τη Διαστημική Αίσθηση μπορούμε να βλέπουμε το σώμα αυτό καθεαυτό, το πράγμα αυτό καθεαυτό. Το διάστημα είναι το όχημα του νου, και μόνο με την Αίσθηση του Διαστήματος θα μπορούμε να μάθουμε το πράγμα αυτό καθεαυτό. Αυτό είναι το Ζωτικό Σώμα του Ανθρώπου.

Ποιο θα ήταν το πράγμα ενός πλανήτη αυτό καθεαυτό; Το Ζωτικό του Σώμα. Ποιο θα ήταν το πράγμα ενός ζώου αυτό καθεαυτό; Το Ζωτικό Σώμα του ζώου. Ποιο θα ήταν το πράγμα της Γης αυτό καθεαυτό; Η Ζωτική Γη.

Ο Ζωτικός Κόσμος αντιπροσωπεύει τη Γη αυτή καθεαυτή. Από αυτή τη Ζωτική Γη εξαρτάται η ζωή όλων των οργανισμών. Η Ζωτική Γη βρίσκεται στην Τέταρτη Διάσταση. Το σημείο σε κίνηση αφήνει ένα ίχνος, αυτό είναι η γραμμή. Η γραμμή σε κίνηση αφήνει ένα ίχνος, αυτό είναι η επιφάνεια. Η επιφάνεια σε κίνηση μετατρέπεται σε στερεό και το στερεό σε κίνηση μετατρέπεται σε υπερστερεό. Στην πραγματικότητα το υπερστερεό είναι το πράγμα αυτό καθεαυτό, το υπερστερεό ανήκει στην Τέταρτη Διάσταση.

Μόνο με τη Διαστημική Αίσθηση μπορούμε να βλέπουμε τα υπερστερεά· αυτή η αίσθηση είναι ανώτερη της χρονικής αίσθησης. Πραγματικά, η χρονική αίσθηση είναι μόνο η επιφάνεια της διαστημικής αίσθησης.

Το σημείο, βγαίνοντας από τον εαυτό του, μετατρέπεται σε γραμμή· η γραμμή, βγαίνοντας από τον εαυτό της μετατρέπεται σε επιφάνεια· η επιφάνεια, βγαίνοντας από τον εαυτό της, μετατρέπεται σε στερεό. Το

στερεό, βγαίνοντας από τον εαυτό του, με μια κίνηση στο διάστημα, μετατρέπεται σε υπερστερεό.

Τα υπερστερεά περιέχονται μέσα στα στερεά σώματα.

Όταν το Ζωτικό Σώμα βγαίνει από το εσωτερικό ενός οργανισμού, αυτός αναπόφευκτα αποσυντίθεται. Το Ζωτικό Σώμα ανήκει στην Τέταρτη Διάσταση, και η Ανθρώπινη Ουσία στην Πέμπτη Διάσταση.

Οι Άγγελοι που ορίζουν τις διαδικασίες της σύλληψης, ζουν κανονικά στην Τέταρτη Διάσταση και αυτοί που κυβερνούν το Θάνατο στην Πέμπτη Διάσταση. Οι πρώτοι συνδέουν το εγώ με το σπερματοζωάριο, οι δεύτεροι σπάνε τη σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στο εγώ και στο φυσικό σώμα.

Οι Άγγελοι του Θανάτου είναι αυτοί καθεαυτοί, τέλειοι άνθρωποι. Το χάσιμο ενός αγαπημένου προσώπου είναι πολύ πικρό και θα φαινόταν ως εάν οι Άγγελοι να ήταν υπερβολικά άσπλαχνοι, όμως πραγματικά δεν είναι, μολονότι φαίνεται απίστευτο. Οι Άγγελοι του θανάτου δουλεύουν σύμφωνα με το Νόμο, με την υπέρτατη σοφία και με μέγιστη αγάπη και οίκτο. Και αυτό μπορούμε να το εννοούμε μόνο όταν ταυτιζόμαστε μαζί τους στον Μοριακό και στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο.

Οι Άγγελοι της ζωής δίνουν στο ανθρώπινο ον ένα Ζωτικό Σώμα για να μπορεί να ζει. Οι Άγγελοι του θανάτου αφαιρούν από το ανθρώπινο ον τη ζωή. Αυτό το κάνουν κόβοντας την Ασημένια Χορδή. Αυτή η χορδή αντιστοιχεί στον ομφάλιο λώρο και στην εσώτερη εσωτερική της δομή είναι επταπλή. Οι Άγγελοι της Ζωής συνδέουν το Μοριακό Σώμα των απενσαρκωμένων με το σπερματοζωάριο. Έτσι, αυτοί επιστρέφουν για να πάρουν ένα νέο σώμα.

Πραγματικά, η Ασημένια Χορδή είναι το νήμα της ζωής που οι Άγγελοι του θανάτου κόβουν στη μέρα και στην ώρα του σύμφωνα με το Νόμο του Πεπρωμένου. Αυτό το θαυμάσιο νήμα ανήκει στις Ανώτερες

Διαστάσεις του Διαστήματος και είναι ορατό μόνο με τη Διαστημική Αίσθηση.

Οι ετοιμοθάνατοι βλέπουν συνήθως τον Άγγελο τους σαν μια φασματική σκελετική μορφή αρκετά τρομερή. Πραγματικά, αυτό που συμβαίνει είναι ότι αυτός, επενδύεται με το ένδυμα που αντιστοιχεί στο λειτούργημα του.

Στην πρακτική ζωή, η αστυνομία φοράει τη στολή της, ο γιατρός τη λευκή του ρόμπα, ο δικαστής την τήβεννο του, ο ιερέας το ράσο του, κλπ. Οι νεκρώσιμες αμφιέσεις και η σκελετική μορφή των Αγγέλων του θανάτου, τρομοκρατούν εκείνους που δεν έχουν ακόμη αφυπνίσει τη συνείδηση.

Τα νεκρώσιμα σύμβολα των Αγγέλων του θανάτου είναι: το δρέπανο που θερίζει ζωές, το κρανίο του θανάτου, ο μπούφος, η κουκουβάγια, κλπ. Πέρα απ' τη δουλειά τους, οι Άγγελοι του θανάτου έχουν το παρουσιαστικό όμορφων αγοριών, ευγενικών δεσποινίδων, Αξιοσέβαστων Δασκάλων, κλπ.

Οι Άγγελοι του θανάτου κλιμακώνονται με τη μορφή ιεραρχιών. Μεταξύ τους υπάρχουν βαθμοί και βαθμοί, βαθμίδες και βαθμίδες, κλπ.

Οι Άγγελοι του θανάτου έχουν τους ναούς τους στον Μοριακό κόσμο, έχουν επίσης τους βαθμούς τους, τα ανάκτορα και τις βιβλιοθήκες τους. Εκεί, στην απεραντοσύνη του Μεγάλου Ωκεανού της Ζωής, υπάρχει ένα νεκρώσιμο ανάκτορο όπου έχει την κατοικία του ένα από τα κυριότερα Τζίνι του θανάτου. Η όψη του προσώπου του είναι αυτή μιας άρρητης δεσποινίδας και το σώμα του είναι αυτό ενός τρομερού άρρενος.

Αυτό το θαυμάσιο Ον χρησιμοποιεί ένα ηλεκτρόνιο σώμα ολότελα Ανδρόγυνο. Αυτό το Ον είναι ένα ΘΕΪΚΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ· υπό τις διαταγές του δουλεύουν χιλιάδες Αγγέλων του θανάτου. Στη βιβλιοθήκη του υπάρχουν χιλιάδες μοριακοί τόμοι όπου βρίσκονται γραμμένα τα ονό-

ματα και τα καρμικά δεδομένα όλων εκείνων που πρέπει να πεθάνουν, ο καθένας στην ημέρα του και στην ώρα του, σύμφωνα με το Νόμο του Πεπρωμένου. Η Επιστήμη του θανάτου είναι τρομερά θεϊκή.

Το διανοητικό ζώο που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, πεθαίνει ασυνείδητο και γεννιέται ασυνείδητο κι έτσι βαδίζει τυφλός από την κούνια μέχρι το μνήμα χωρίς να ξέρει από που έρχεται και για που πάει.

Όταν κατασκευάζουμε την Ψυχή, αφυπνίζουμε Συνείδηση και μόνο τότε γινόμαστε συνειδητοί των Μυστηρίων της Ζωής και του θανάτου. Κάθε άνθρωπος με Ψυχή μπορεί να διαπραγματεύεται με τους Αγγέλους του θανάτου και να απενσαρκώνεται κατά βούληση, σύμφωνα με τις ανάγκες του. Αυτό σημαίνει να μπορεί να επιμηκύνει τη ζωή, αν αυτόθεωρείται αναγκαίο για να πραγματοποιεί ή να αποπερατώσει κάποια εργασία στο φυσικό κόσμο.

Οποίοι Μεταμορφώνονται στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο, όποιοι κατέχουν ήδη ένα Ηλεκτρόνιο Σώμα έχοντας κατασκευάσει ένα Πνεύμα, μπορούν να διατάζουν τους Αγγέλους του θανάτου και να διατηρούν το φυσικό τους σώμα για εκατομμύρια χρόνια. Αυτοί είναι οι μεγάλοι σωτήρες της ανθρωπότητας, οι μεγάλοι ηγέτες του κόσμου.

Ας θυμηθούμε το Βασιλιά του Κόσμου που αναφέρεται από τον Ossendowski στο βιβλίο του με τίτλο: "Κτήνη, Άνθρωποι και θεοί". Αυτό το ΜΕΓΑ ΟΝ ζει στο ΑΓΚΑΡΤΙ και κατέχει ένα σώμα αδιευκρίνιστης ηλικίας. Αυτό το Μέγα Ον το μνημονεύουν αρχαιότατες θρησκευτικές γραφές.

Ας θυμηθούμε τον ΣΑΝΑΤ ΚΟΥΜΑΡΑ, των Αρχαίο των Ημερών, το Μέγα θύμα, τον ιδρυτή του Κολλεγίου των Μυημένων της Μεγάλης Λευκής Στοάς. Αυτός ο Μύστης ζει στην έρημο Γκόμπι, σε μια μοναχική όαση. Το σώμα αυτού του Μεγάλου Όντος έχει μια ηλικία μεγαλύτερη των δέκα οκτώ εκατομμυρίων χρόνων. Σε συντροφιά του, κατοι-

κούν, στην ίδια όαση, μια ομάδα Μυστών με αθάνατα λεμουριακά σώματα.

Όλοι αυτοί οι Μύστες ταξιδεύουν με το φυσικό τους σώμα διαμέσου των ανώτερων διαστάσεων του διαστήματος. Αυτοί έχουν τη δύναμη να τηλεμεταφέρονται με το φυσικό τους σώμα διαμέσου της Τέταρτης ή της Πέμπτης Διάστασης. Όλοι αυτοί ασκούν εξουσία πάνω στους Αγγέλους του Θανάτου. Αυτοί είναι Μύστες των Μυστηρίων της Ζωής και του Θανάτου. Όλοι αυτοί είχαν να δουλεύουν με το Μέγα Αρκάνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΜΑ

Το "ΘΙΒΕΤΑΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ" λέει: "Έχεις βρεθεί σε μια λιποθυμία κατά τις τελευταίες τρεισήμισι μέρες. Όσο πιο γρήγορα αναρρώσεις απ' αυτή τη λιποθυμία θα έχεις τη σκέψη". Τι συνέβη; Ότι σε εκείνη τη στιγμή· όλη η Σαμσάρα, το φαινομενικό Σύμπαν, θα βρίσκεται σε επανάσταση.

Η είσοδος στους Ηλεκτρόνιους και Μοριακούς Κόσμους, κατά τη στιγμή του θανάτου, είναι μια τρομερή δοκιμασία για τη συνείδηση του ανθρώπου. Η "ΘΙΒΕΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ" επιβεβαιώνει ότι όλοι οι άνθρωποι πέφτουν, κατά τη στιγμή του θανάτου, σε μια λιποθυμία που διαρκεί τρεισήμισι μέρες.

Ο Μαξ Χέντελ, ο Ρούντολφ Στάινερ και πλείστοι άλλοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι κατά τη διάρκεια αυτών των τρεισήμισι ημερών το ΑΠΕΝΣΑΡΚΩΜΕΝΟ ΕΓΩ βλέπει να περνάει ολόκληρη η ζωή του με μορφή εικόνων και σε αναδρομική σειρά. Αυτοί οι συγγράφεις βεβαιώνουν ότι αυτές οι αναμνήσεις περιέχονται στο Ζωτικό Σώμα. Αυτό είναι σίγουρο, αλλά είναι μόνο ένα μέρος της αλήθειας. Οι περιεχόμενες στο Ζωτικό Σώμα εικόνες και αναμνήσεις, και η αναδρομική τους θέα, είναι μόνο αυτόματη επανάληψη, κάτι παρόμοιο στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο.

Στη στιγμή του θανάτου και κατά τη διάρκεια των επόμενων τρεισήμισι ημερών από το θάνατο, η Συνείδηση μας και η Εσωτερική μας Κρίση είναι ελεύθερα από την ηλεκτρονική εκκένωση. Τότε βλέπουμε ολόκληρη τη ζωή μας να περνάει με αναδρομική μορφή. Η εκκένωση

είναι τόσο ισχυρή που ο άνθρωπος πέφτει μετά σε μια κατάσταση κώματος και ασυνάρτητων ονείρων. Μόνο εκείνοι που κατέχουν αυτό που ονομάζεται Ψυχή μπορούν να αντέξουν την ηλεκτρική εκκένωση χωρίς να χάσουν τη Συνείδηση.

Όταν έχουν περάσει τρεισήμισι ημέρες, η ουσία εισέρχεται σε μια κατάσταση Συνείδησης σεληνιακού τύπου. Στη στιγμή του θανάτου ξαναζούμε τη ζωή με αναδρομική μορφή, υπό την επίδραση της ηλεκτρονικής εκκένωσης, αλλά με πολύ γρήγορο και φοβερό τρόπο. Στον Μοριακό Κόσμο γυρίζουμε για να ξαναζήσουμε τη ζωή μας που σταμάτησε να κυλάει με πολύ πιο αργό ρυθμό, επειδή ο χρόνος στο Μοριακό Κόσμο είναι πιο αργός απ' ότι στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο.

Υπό τη σεληνιακή επίδραση ξαναζούμε τη ζωή μας από τη γεροντική μέχρι την παιδική ηλικία και τη γέννηση. Οι απενσαρκωμένοι επισκέπτονται τότε εκείνους τους τόπους με τους οποίους σχετίζονταν, ξαναζούν κάθε σκηνή της ζωής τους, λένε και κάνουν το ίδιο που έκαναν, αισθανόμενοι χαρά για τα καλά έργα και βαθύ ηθικό πόνο για τα κακά.

Όταν έχει τελειώσει η αναδρομή, είναι φανερό ότι έχουμε πλήρη συνείδηση του τελικού αποτελέσματος της ζωής που σταμάτησε να κυλάει. Είναι τότε και μόνο τότε που, κάθε ένας που δεν είναι οριστικά χαμένος, παίρνει την απόφαση να διορθώσει τα λάθη του και να πληρώσει αυτό που πρέπει. Μόνο οι ολοκληρωτικά χαμένοι δεν ανταποκρίνονται στα τρομερά κτυπήματα του Μοριακού και του Ηλεκτρόνιου κόσμου.

Πραγματικά, αυτά τα όντα είναι πια τόσο υλοποιημένα που, εκ των πραγμάτων, επιστρέφουν στον Ορυκτό Κόσμο· αυτός είναι η Χριστιανική Κόλαση, εκεί βρίσκεται ο Αμμίτ, το αιγυπτιακό τέρας καταβροχθιστής των νεκρών με τα γιγαντιαία του σαγόνια κροκοδείλου, ο καταβροχθιστής των καρδιών, ο κοσμικός γύπας που τρώει τους από-

βλητους ή ψοφίμια της ανθρωπότητας, είναι το ρωμαϊκό Αβέρνο, η Ινδοστανική Αβίτσι, κλπ.

Όλα τα αναφερόμενα από τη Θεοσοφία πλάνα κοσμικής ύπαρξης, μπορούν να συνοψισθούν σε τέσσερις περιοχές: Κόλαση, Γη, Παράδεισος και Ουρανός. Δηλαδή, Ορυκτός Κόσμος, Κυτταρικός Κόσμος, Μοριακός Κόσμος και Ηλεκτρόνιος Κόσμος.

Η τελική Κρίση είναι αυτή που αποφασίζει την τύχη των απενσαρκωμένων. Όταν έχει τελειώσει η αναδρομή, έχουμε να παρουσιαστούμε εμπρός στα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΜΑ. Σ' αυτάτα δικαστήρια πρέπει να απαντούμε για τις οφειλές μας· η ετυμηγορία των Δικαστών είναι οριστική. Πραγματικά, δεν είναι ακριβές να βεβαιώσουμε ότι όλα τα όντα περνούν στις Παραδεισιακές περιοχές ή καταστάσεις ευτυχίας ουράνιου τύπου, μετά την κρίση. Στην πραγματικότητα, περνά στις αναφερόμενες από τη θεοσοφία άφατες περιοχές μόνο μία μικρή μειονότητα όντων.

Η Τελική Κρίση διαιρεί τους απενσαρκωμένους σε τρείς ομάδες:

1. Αυτούς που επανενσαρκώνονται αμέσως.
2. Αυτούς που ανέρχονται στις παραδεισιακές και ουράνιες καταστάσεις, και αυτούς που επανενσαρκώνονται πολύ καιρό μετά.
3. Αυτούς που εισέρχονται στο Ορυκτό Βασίλειο (Κόλαση).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΚΥΚΛΟΙ

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΚΥΚΛΟΙ

Το Ηλιακό μας Σύστημα είναι ένα πλήρες σώμα με τέσσερις πλήρεις κύκλους. Η περίμετρος καθενός από τους κύκλους έχει το αντίστοιχο του πρότυπου χρόνου.

Ο Κύκλος της Ορυκτής Περιοχής, που ονομάζεται κόλαση ή αβίτσι, κλπ., έχει μια κλίμακα χρόνου από 80.000 έως 800 και 80 χρόνια, χρόνος φοβερά αργός, καταλληλότατος για όλες εκείνες τις αντιδράσεις των ορυκτών που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό του γήινου φλοιού, σ' εκείνο το βασίλειο που ονομάζεται κόλαση ή Αβίτσι.

Ο Κύκλος της Κυτταρικής Ζωής εκτείνεται από 60 χρόνια έως ένα μήνα, και μέσα σ' αυτόν το χρόνο αναπτύσσονται κανονικά οι οργανισμοί που ζουν στην επιφάνεια της Γης.

Ο Κύκλος της Μοριακής Ζωής εκτείνεται από ένα μήνα έως 40 λεπτά και μετράει όλα τα φαινόμενα και συμβάντα του Μοριακού Κόσμου. Ο Μοριακός Κόσμος είναι η περιοχή ή οι περιοχές της ατμόσφαιρας, ο Παράδεισος όλων των θρησκειών.

Ο Κύκλος της Ηλεκτρόνιας Ζωής κυμαίνεται μεταξύ 42 δευτερολέπτων και μισού δευτερόλεπτου· αυτός είναι ο χρόνος των ουράνιων περιοχών με τον οποίον μετρούνται φαινόμενα του φωτός και ηλιακά γεγονότα.

Η ΑΒΙΤΣΙ

Η καταχθόνια περιοχή της Αβίτσι βρίσκεται στο εσωτερικό των ορυκτών μανδυών της Γης. Η Αβίτσι βρίσκεται πέρα από τα όρια της εξωτερικής αισθητηριακής αντίληψης. Η Αβίτσι αντιστοιχεί στις πιο πυκνές ορυκτές περιοχές. Η Αβίτσι δεν θα μπορούσε ποτέ να ανακαλυφθεί με τις φυσικές αισθήσεις, διότι ανήκει στις περιοχές του υπερπέραν.

Η Αβίτσι έχει εννέα περιοχές τρομερά πυκνές. Η Αβίτσι βρίσκεται στο συμβολισμό των κολάσεων των μεγάλων θρησκειών. Η λέξη "Κόλαση" στα λατινικά λέγεται "Ινφέρνους" που προέρχεται από το "ινφεριόρ" που σημαίνει "κατώτερος". Οι Ατομικές Κολάσεις της Φύσης, είναι οι βυθισμένοι κόσμοι που είναι τοποθετημένοι στο εσωτερικό της Γης.

Όταν ένας άνθρωπος έχει γίνει υπερβολικά υλιστής, υπερβολικά οκνηρός, τότε, μετά την Κρίση, εισέρχεται στην Αβίτσι. Η "ΘΙΒΕΤΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ" λέει: "Πέφτοντας εδώ θα έχεις να υποφέρεις αβάσταχτες οδύνες, όπου δεν υπάρχει βέβαιος χρόνος διαφυγής".

Εκείνοι που σε κάθε επανενσάρκωση έγιναν όλο και περισσότερο πυκνοί και μοχθηροί, καταλήγουν να εισέλθουν στο βασίλειο που τους είναι συγγενικό. Αυτό είναι το βασίλειο των πετρών όπου ζουν τα εναπομείναντα πετροποιημένα απολιθώματα αυτών που ήταν ζωντανά πλάσματα. Αυτοί είναι οι άνθρωποι με καρδιά από πέτρα, με καρδιά από στουρναρόπετρα, κλπ. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που δεν ανταποκρίνονται πια σε κανένα είδος τιμωρίας και κάθε φορά που επανενσαρκώνονται το μόνο που κάνουν είναι να εργάζονται στο κακό και για το κακό. Αγαπούν το κακό από αγάπη στο ίδιο το κακό. Από την εμμονή στο έγκλημα, από τον υπερβολικό τους υλισμό, έχουν γίνει, κατά κάποιο τρόπο, ορυκτά. Έχουν εισέλθει στο ορυκτό βασίλειο έτοιμοι να έχουν την ίδια τύχη με το ορυκτό.

Αυτό είναι το χωνευτήρι τήξης του οποίου σκοπός είναι να ελευθερώνει ένα κλάσμα της Αιτιατής Αρχής, της πρώτης Ύλης, του ψυχικού προϊόντος, είδος του Εμβρύου της Ψυχής που είναι εγκλεισμένο μέσα στο ορυκτοποιημένο διαβολικό φάντασμα.

Στην Αβίτσι υπεξελίσσονται, με το χρόνο, οι χαμένοι της ανθρώπινης κατάστασης. Υπεξελισσόμενοι περνούν μέχρι τη ζωική κατάσταση, μετά επιστρέφουν στο φυτικό βασίλειο και τελικά στο ορυκτό. Κατόπιν αποσυντίθενται σε κοσμική σκόνη.

Όταν αυτοί οι καταχθόνιοι αποσυντίθενται κάτι διαφεύγει προς τα μέσα και προς τα πάνω, αυτό που διαφεύγει είναι το Έμβρυο της Ψυχής, η πρώτη ύλη που επιστρέφει στον Κόσμο του Πνεύματος.

Ας θυμηθούμε το όραμα του ΕΡ., που λέει τα εξής: "Και είπε ότι όλες, καθώς έφθαναν, επέστρεφαν με χαρά προς το λιβάδι και κατασκήνωναν εκεί ωσάν σε συνάθροιση....κι έτσι συζητούσαν μεταξύ τους, μερικές βογγώντας και Θρηνώντας, όταν θυμούνταν όλα τα φοβερά πράγματα που είχαν υποφέρει και δει στο ταξίδι τους κάτω από τη γη. Έλεγαν ότι το ταξίδι τους ήταν χιλίων χρόνων (επειδή σύμφωνα με τον αριθμό των λαθών που κάθε άνθρωπος είχε διαπράξει και τον αριθμό εκείνων στους οποίους είχε κάνει κακό, υπέφερε για όλα μια τιμωρία, διαδοχικά, δέκα φορές για κάθε ένα).

Τώρα λοιπόν, πλήρωναν κάθε εκατό χρόνια, κάθε εκατό χρόνια πλήρωναν, επειδή εκατό χρόνια λογαριάζονται σαν μέση διάρκεια της ανθρώπινης ζωής, έτσι, συνέβαινε ότι το αντίτιμο του κακώς πράττειν πληρωνόταν δεκαπλάσια".

Η ΚΥΤΤΑΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Η επανενσάρκωση της ανθρώπινης ουσίας αρχίζει από τη σύλληψη. Είναι θαυμάσιο το τρίο που ξεκινά τη ζωή μας: σύλληψη, κύηση, γέννηση. Προκαλεί κατάπληξη η σκέψη ότι ο άνθρωπος αρχίζει σαν ένα κύτταρο, και ζώντας στον κόσμο των κυττάρων, υποταγμένος στον

γρήγορο χρόνο των κυττάρων. Είναι εξαίσιο να ξέρουμε ότι μετά από ογδόντα περίπου χρόνια τελειώνει τη ζωή του υπερφορτωμένος από αναμνήσεις.

Οι εσωτερικές αντιδράσεις που ξεκινούν τη σύλληψη είναι τρομερά γρήγορες, αλλά καθώς παρέρχεται ο καιρός, αυτός ο χρόνος γίνεται πιο αργός. Όλες οι οργανικές αντιδράσεις γίνονται πιο αργές.

Πράγματι, υπάρχει η σχετικότητα του χρόνου. Η ανθρώπινη κύηση διαρκεί δέκα σεληνιακούς μήνες· η βρεφική ηλικία, 100 σεληνιακούς μήνες· η ζωή, πάνω-κάτω, 1000 σεληνιακούς μήνες.

Το ηλεκτρομαγνητικό ίχνος που αφήνει η ζωή ενός ανθρώπου κατά τη στιγμή του θανάτου, αποτυπώνεται τρομερά κατά τη σύλληψη του εμβρύου. Το μονοπάτι της ζωής σχηματίζεται με τα ίχνη των κρανίων του αλόγου του θανάτου, θάνατος, Δίκη και Σύλληψη συγκροτούν ένα τέλειο τρίο.

Στη στιγμή του θανάτου· λέει μια θιβετανική διδασκαλία· οι τέσσερις ήχοι οι επονομαζόμενοι "ήχοι που εμπνέουν ιερό τρόμο", ακούγονται ως εξής:

Ο της Ζωτικής Δύναμης του στοιχείου Γη, ένας ήχος ωσάν το κατακρήμνισμα ενός βουνού. Ο της Ζωτικής Δύναμης του Στοιχείου Νερό, ένας ήχος ωσάν αυτόν των κυμάτων του ωκεανού. Ο της Ζωτικής Δύναμης του Στοιχείου Φωτιά, ένας ήχος ωσάν αυτό της πυρκαγιάς ενός δάσους· και Ο της Ζωτικής Δύναμης του Στοιχείου Αέρα, ένας ήχος ωσάν αυτόν χιλίων κεραυνών που αντηχούν ταυτόχρονα.

Ο τόπος όπου καταφεύγει κάποιος φεύγοντας απ' αυτούς τους θορύβους είναι η μήτρα.

Όταν το Σπερματοζωάριο ενώνεται με το Ωάριο, αρχίζει η κυοφορία. Το κύτταρο με το οποίο αρχίζει η ανθρώπινη ζωή περιέχει 48 χρωμοσώματα. Αυτό μας μιλάει καθαρά για τους 48 νόμους που κυβερνούν

τον ανθρώπινο οργανισμό. Υπάρχουν 48 έλεγχοι που ρυθμίζουν τον ανθρώπινο οργανισμό. Τα χρωμοσώματα διαιρούνται σε Γονίδια· μια εκατοντάδα ή και περισσότερο συγκροτούν ένα χρωμόσωμα. Ολόκληρη η δομή του ανθρώπινου οργανισμού καθορίζεται από τα Γονίδια.

Τα Γονίδια είναι πολύ δύσκολο να τα μελετήσει κανείς, διότι αποτελούνται από μικρά μόρια· δονούνται ταχέως και χρησιμεύουν στη συγκρότηση μιας ενδιάμεσης ζώνης μεταξύ Μοριακού και Κυτταρικού Κόσμου. Αυτά τα Γονίδια κινούνται και συνδυάζονται από τα ραδιενεργά κύματα που εκπέμπει ο ετοιμοθάνατος στις τελευταίες του στιγμές. Έτσι, το καινούργιο φυσικό σώμα είναι το ακριβές αποτέλεσμα της περασμένης μας επανενσάρκωσης. Το πιστό όργανο του Κάρμα μας.

Η ζωή κάθε ανθρώπου στο φυσικό κόσμο, είναι μια επανάληψη της περασμένης ζωής συν τις καλές και κακές συνέπειες της. Ο χρόνος είναι κύκλος και τα γεγονότα επαναλαμβάνονται, το καθένα στη μέρα του και στην ώρα του. Αυτός είναι ο Νόμος της ΥΠΟΤΡΟΠΗΣ. Το καθετί ξανασυμβαίνει έτσι όπως συνέβη, αλλά με τις συνέπειες του, τόσο τις καλές όσο και τις κακές. Αυτός είναι ο Νόμος του Κάρμα, ο νόμος της Πράξης και Συνέπειας.

Πράγματι, η αυτοματική επανάληψη πράξεων, έχει το σκοπό να μας κάνει συνειδητούς των ιδιαίτερων λαθών μας, αυτός είναι ο νόμος, δυστυχώςδεν μπορούμε πια να κάνουμε τίποτα. Όλα επαναλαμβάνονται στον καιρό τους και στην ώρα τους, καθώς γυρίζουν οι δείκτες του ρολογιού.

Για να αλλάζουμε τις εξωτερικές περιστάσεις, πρέπει πρώτα ν' αλλάζουμε εμείς εσωτερικά. Και μπορούμε ν' αλλάζουμε εσωτερικά μόνο όταν κατασκευάζουμε Ψυχή και Πνεύμα, δηλαδή, κατέχοντας το ΕΙΝΑΙ. Μόνο το ΕΙΝΑΙ μπορεί να πράττει. Μόνο το ΕΙΝΑΙ μπορεί ν' αλλάζει όλα τα πράγματα.

Οποίος θέλει να κατέχει το ΕΙΝΑΙ πρέπει να μετατρέπει τις ενέργειες του: τις σεξουαλικές, βουλητικές, συγκινησιακές, νοητικές, εμπαθείς, κινητικές, συναισθηματικές, κλπ. Πρέπει να μετατρέπουμε τα ευτελή μέταλλα, δηλαδή, τα ελαττώματα μας, σε καθαρότατο χρυσό του Πνεύματος. Μόνο έτσι θα κατέχουμε Ψυχή και Πνεύμα.

Είναι αναγκαίο να πεθαίνει το ΠΟΛΥΠΛΗΘΕΣ ΕΓΩ. Είναι αναγκαίο να γεννιέται μέσα μας το ΕΙΝΑΙ. Η ζωή στον Κυτταρικό Κόσμο είναι μια τρομακτική επανάληψη συμβάντων και μόνο διαλύοντας το ΕΓΩ στη βάση της υπέρτατης ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ και ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ, και κατασκευάζοντας ΨΥΧΗ και ΠΝΕΥΜΑ θα μπορούμε ν' απελευθερωνόμαστε απ' αυτή την τραγική ρόδα του μοιραίου. Αυτή είναι ένας τρομερός φαύλος κύκλος, αυτή είναι η ρόδα της ΣΑΜΣΑΡΑ.

Η ΜΟΡΙΑΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Ο θρύλος του Ζωροάστρη λέει: "Καθένας του οποίου τα καλά έργα υπερβαίνουν κατά τρία γραμμάρια την αμαρτία του, πηγαίνει στον ουρανό· καθένας του οποίου η αμαρτία είναι μεγαλύτερη, στην κόλαση· όσον αφορά εκείνον στον οποίο και τα δύο είναι ίσα, παραμένει στο ΑΜΙΣΤΙΚΑΝ μέχρι το μελλοντικό σώμα ή την ανάσταση".

Η Μοριακή Περιοχή είναι η περιοχή του Παραδείσου. Εκείνοι οι άνθρωποι που υπέφεραν πολύ στη ζωή και οι οποίοι ήταν σχετικά πολύ καλοί στη ζωή, βυθίζονται στην ευτυχία του Μοριακού Κόσμου προτού να επιστρέψουν για να πάρουν ένα καινούργιο φυσικό σώμα. Οι Μοριακές περιοχές είναι κορεσμένες από ευτυχία. Οι ανθρώπινες Ουσίες, σε απουσία του ΠΟΛΥΠΛΗΘΟΥΣ ΕΓΩ χαίρονται σ' αυτές τις άρρητες περιοχές.

Τα ΕΓΩ αυτώντων ΟΥΣΙΩΝ παραμένουν εντωμεταξύ στο κατώφλι του μυστηρίου περιμένοντας τη νέα επανενσάρκωση. Σε απουσία του Εγώ, οι Ουσίες ευημερούν ευτυχισμένες στον Παράδεισο. Αυτά τα άτομα χρησιμοποιούν Μοριακό Σώμα.

Όποιοι κατέχουν τον ΑΣΤΡΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟ, ακτινοβολούν από δόξα και είναι ακόμη πιο ευτυχείστον Παράδεισο. Αυτό το σώμα κατοικεί σε σπερματική κατάσταση μόνο μέσα στο σεξουαλικό σπόρο, αλλά βλαστάνει, γεννιέται όταν ο Μύστης γνωρίζει τα Μυστήρια του Σεξ· ο ΑΣΤΡΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι ένα υπέροχο σώμα. Τα άτομα που κατέχουν αυτό το σώμα είναι αληθινά αθάνατοι, επειδή ποτέ δεν χάνουν τη Συνείδηση.

Ο Παράδεισος όντας μοριακός διεισδύει και διαπερνά ολόκληρη τη γήινη ατμόσφαιρα, σχετιζόμενος πολύ ειδικά με την Ιονόσφαιρα, που βρίσκεται στα εξήντα μίλια πάνω από τη γήινη επιφάνεια. Αυτή η περιοχή είναι πάρα πολύ αγνή. Μολονότι οι αστροναύτες ταξιδεύουν διαμέσου αυτής της ζώνης, ποτέ δεν θα μπορέσουν να ανακαλύψουν τον Παράδεισο με τις φυσικές αισθήσεις. Μόνο με τη Διαστημική Αίσθηση μπορούμε να δούμε τον Παράδεισο. Η Γνωστική Κίνηση διδάσκει διάφορες επιστημονικές τεχνικές για το άνοιγμα της Διαστημικής Αίσθησης.

Η Μοριακή Περιοχή έχει διάφορες άρρητες περιοχές. Αυτές είναι τα επίπεδα και τα υποεπίπεδα περί των οποίων μιλούν οι Θεόσοφοι και οι Ροδόσταυροι. Σε εκείνες τις περιοχές της δίχως όρια ευτυχίας, ζουν ευτυχισμένοι οι απενσαρκωμένοι μέχρι να εξαντληθεί ο χρόνος τους. Το χάραμα, η ημέρα, το σούρουπο και η νύχτα, η βρεφική ηλικία, η εφηβεία, η ωριμότητα και τα γηρατειά, κυβερνούν όλον τον κόσμο, μέχρι κι εκείνοι που απενσαρκώνονται υπόκεινται σ' αυτόν το Νόμο. Στον καιρό τους, εκείνα τα ευτυχισμένα όντα πρέπει να επιστρέφουν στην επανενσάρκωση.

Όλα αυτά που βλέπουν οι απενσαρκωμένοι βρίσκονται μέσα στο ίδιο τους το μυαλό. Οι Ντεβακανικές καταστάσεις για τις οποίες μιλούν τα θεοσοφικά και ροδοσταυρικά βιβλία, έτσι το βεβαιώνουν. Η κατάσταση ασυνειδησίας στην οποία πέφτουν οι απενσαρκωμένοι εξαιτίας του ηλεκτρονικού σοκ είναι κάτι πολύ θλιβερό, γιατί μολονότι αυτοί

χαίρονται την ευτυχία των μοριακών περιοχών, δεν είναι επαρκώς συνειδητοί όπως θα ήταν ένας Μύστης της Λευκής Στοάς. Μόνο όποιοι έχουν αποκτήσει Ψυχή ζουν συνειδητοί των Ανώτερων Περιοχών του Σύμπαντος.

Οι κοινοί και συνηθισμένοι απενσαρκωμένοι προβάλλουν στη μοριακή ατμόσφαιρα τους πόθους τους και τις φιλοδοξίες τους και τα ονειρεύονται αυτά ζώντας σε τέλεια ευτυχία. Οι Μύστες δεν ονειρεύονται γιατί αφύπνισαν τη συνείδηση και ζουν σ' αυτές τις περιοχές αφοσιωμένοι να εργάζονται σύμφωνα με τους μεγάλους κοσμικούς νόμους στο εργαστήριο της φύσης. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι απενσαρκωμένοι δεν χαίρονται το ύπαιθρο ή τα τοπία στον Παράδεισο. Φυσικά αυτοί ζουν άπειρα ευτυχείς με την ατμόσφαιρα ευτυχίας τους.

Η "ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ" και το βιβλίο "Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΘΝΗΣΚΕΙΝ" των μεσαιωνικών χρόνων, διδάσκουν την προπαρασκευή για το θάνατο. Οι άνθρωποι οι αφοσιωμένοι αποκλειστικά στα υλικά πράγματα, δεν θα έχουν την ευτυχία να πειραματίζονται την ευδαιμονία του Ηλεκτρόνιου Κόσμου, κι αυτό εξαιτίας της κατάστασης ασυνειδησίας στην οποία πέφτουν. Όταν αυτοί οι άνθρωποι ζουν στο Μοριακό Κόσμο, περνούν εκεί τις διακοπές τους ονειρευόμενοι, πίνουν από την πηγή της λησμονιάς κι ονειρεύονται γλυκά.

Το Μοριακό Σώμα είναι μικροσκόπιο και τηλεσκόπιο συγχρόνως. Μ' αυτό το σώμα μπορούμε να βλέπουμε το άπειρα μικρό και το άπειρα μεγάλο. Στον Παράδεισο οι απενσαρκωμένοι μετέχουν της εσώτερης φύσης όλων των δημιουργημάτων, διεισδύοντας στην καρδιά του καθετί που υπάρχει. Είναι καλύτερα να γνωρίζουμε τα πράγματα μέσω διείσδυσης παρά μέσω εξωτερικής αντίληψης.

Η ζωή στον Παράδεισο θα ήταν καλύτερη αν ο απενσαρκωμένος δεν έκανε προβολή στο Μοριακό Κόσμο του δικού του σκηνικού. Εκεί ο καθένας προβάλλει στην ατμόσφαιρα εικόνες του δικού του νου.

Ο ΗΛΕΚΡΟΝΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο Ηλεκτρόνιος Κόσμος είναι ο ηλιακός κόσμος του φωτός, ο κόσμος του Πνεύματος.

Οποίοι έχουν Πνεύμα, όποιοι κατέχουν ένα Ηλεκτρόνιο Σώμα, ασκούν δύναμη πάνω στους μοριακούς, κυτταρικούς και ορυκτούς κόσμους. Οποίοι κατέχουν Ηλεκτρόνιο Σώμα είναι σε θέση να βοηθούν τους μαθητές τους να δημιουργούν τις δικές τους Ψυχές.

Κάθε αληθινός εκπαιδευτής διδάσκει τους μαθητές του να δημιουργούν Ψυχή. Κάθε άνθρωπος με Ψυχή είναι ένας αληθινός αναμορφωτής. Ο άνθρωπος με Ψυχή μπορεί να βοηθά τους μαθητές του διδάσκοντας τους τη θεωρία της απόκτησης της Ψυχής τους. Αλλά μόνο ένας άνθρωπος που έχει Ψυχή, θα μπορεί να δουλεύει με εκείνα τα έμβρυα Ψυχών κατά τον ίδιο τρόπο που ένας άνθρωπος με Κυτταρικό Σώμα μπορεί να δουλεύει με τα ορυκτά της Γης.

Ορισμένες δηλώσεις υπερβάλλουν όταν λένε ότι το ανθρώπινο ον έχει Ψυχή και Πνεύμα. Στην πραγματικότητα, μέσα στην ανθρώπινη Ουσία υπάρχει ένα κλάσμα του Είναι, αλλά αυτό το κλάσμα είναι μόνο η πρώτη ύλη που μας δίνει η ζωή για να κατασκευάζουμε την Ψυχή.

Όποιος κατασκευάζει Ψυχή συγχωνεύεται με τη Μεγάλη Συμπαντική Ψυχή. Οποίος κατασκευάζει Πνεύμα ενώνεται με το Συμπαντικό Πνεύμα της Ζωής, “διότι είς πάντα τον έχοντα θέλει δοθή, και περσσευθή από δε του μή έχοντος και εκείνο τό οποίον έχει, θέλει αφαιρεθεί άπ’ αυτού”. “Και τον αχρείον δούλων ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον εκεί θέλει εισθαι ό κλαυθμός και ό τριγμός των οδόντων”, (κατά Ματθαίο, κεφ. κγ’: 29-30)

Η ευδαιμονία της ανθρώπινης Ουσίας στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο, μετά Θάνατο, είναι πολύ παροδική διότι το ανθρώπινο ον δεν είναι ακόμη προετοιμασμένο για να ζει συνεχώς σε εκείνη την ηλιακή περιοχή.

Υπάρχουν σχολές για τη “δημιουργία Ψυχής” και επίσης σχολές Σεξουαλικής Αναγέννησης για τη “δημιουργία Πνεύματος”. Η Γνωστική Ροδοσταυρική σχολή είναι ναός και σχολή συγχρόνως. Η Γνωστική Κίνηση είναι εσωτερικά ενωμένη με την αυθεντική και νόμιμη Ροδοσταυρική σχολή που υπάρχει μόνο στους Ανώτερους Κόσμους. Η Γνωστική μας Κίνηση διδάσκει τον πραγματικό δρόμο της ΑΝΑΓΓΕΝΝΗΣΗΣ. Η σχολή μας διδάσκει τη δημιουργία Ψυχής και Πνεύματος. Η Κίνηση μας έχει την πληρέστερη ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ. Η Κίνηση μας ξεκινά την Νέα Υδροχοϊκή Εποχή μέσα στο μεγαλόπρεπο κεραυνοβόλημα της σκέψης.

Ο Ηλεκτρόνιος κόσμος είναι θαυμάσιος. Στον Μοριακό Κόσμο το φως και ο ήχος διαχέονται 100 φορές πιο γρήγορα απ’ ότι στην Κυτταρική Περιοχή, αλλά στην Ηλεκτρονική Περιοχή ταξιδεύουν στιγμιαία, όχι κατά μήκος μιας γραμμής όπως στην Κυτταρική Περιοχή, ούτε μέσω μιας επιφάνειας, αλλά διαμέσου ενός όγκου διαστήματος και όντας ανεξάρτητα από κάθε ατμόσφαιρα μπορούν να ταξιδεύουν στον Ήλιο σε επτά λεπτά.

Στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο είμαστε Φως και ζούμε σε όλα τα πράγματα. Εκεί έχουμε προσωπική τρομακτική εμπειρία της Πραγματικότητας της Ενότητας της Ζωής. Τα Ηλεκτρόνια Σώματα κινούνται ελεύθερα με το Μέγα Φως στο θεϊκό Διάστημα. Η ανθρώπινη Συνείδηση, ντυμένη με το Ηλεκτρόνιο της Σώμα, περικλείει μέσα της, τη Ζωή και τη Συνείδηση όλων των όντων του Σύμπαντος. Αυτό είναι η Γιόγκα, η ένωση με το θεό.

Κάθε ένας που αποκτά Πνεύμα πρέπει να ζήσει το ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Στην πρακτική ζωή του, στο σπιτικό του, στο λαό του, ανάμεσα στους ανθρώπους του. Αυτό είναι ένα Κοσμικό Δράμα που υπάρχει από πριν από τον ερχομό του Ιησού. Η ουσία του Δράματος, το κυρίαρχο γεγονός του, είναι ο θάνατος του Μυημένου και η

υπέρτατη παράδοση του στον ΠΑΤΕΡΑ. Αυτό το γεγονός συμβαίνει εν μέσω κεραυνών, βροντών και μεγάλων σεισμών.

Η Μεταμόρφωση του κυρίαρχου προσώπου στον Ηλεκτρόνιο Κόσμο, η απόκτηση του Πνεύματος, είναι κάτι το μεγαλειώδες και τρομερά θεϊκό.

Σε κείνες τις στιγμές, η ηλεκτρονική δύναμη μετακινείται και μια κάθετη ρωγμή διαμέσου όλων των επιπέδων της Κοσμικής Συνείδησης, ανοίγει για μια στιγμή τους Εσωτερικούς Κόσμους στην συνήθη αντίληψη του κοινού και συνηθισμένου ανθρώπου του δρόμου.

Τότε συμβαίνουν όλα τα θαυμάσια πράγματα που αφηγούνται τα Ευαγγέλια όταν ο Ιησούς εξέπνευσε στο Σταυρό. Τρέμει η Γη, ανοίγουν τα μνήματα, ανασταίνονται οι Άγιοι και όλοι αναφωνούν: "ΑΛΗΘΙΝΑ, ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ".